

OPINIONS

BOMBES I MENTIDES*Xavier Vinader***12****ESTAPÈ RESPON***Toni Cañís***L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER***Lluís Bonada***13****UN CISMA D'OCCIDENT, NO FA?***Antoni Strubell***14****VALENCIA***Alfons Cervera***15****LES PROPINES***Isabel-Clara Simó***I ARA, QUÈ?***Salvador Cot***16****EL BON AMIC RUS***Llibert Ferri***DOS DISCURSOS, DUES ...***Manuel S. Jardí***17****MONEDES***Pau Viciano***EURO, SENSE EXCUSES***Miquel Ramon***18****DANTE, EMBRIONS***Joan F. Mira***98**

Ningú havia dit que fóra fàcil. Que 300 milions de persones canvien de moneda en un tancar i obrir d'ulls no és senzill. Entre gener i febrer del 2002 passaran de les mans del públic a la desaparició definitiva 1.700 milions de bitllets i 7.100 milions de monedes de pesseta, que es passejaren pels comerços, les entitats financeres i les empreses de transport abans de ser retirats definitivament al Banc d'Espanya. Els problemes quotidians eren, doncs, previsibles. Malgrat tot, l'euroefòria ha esclatat. Així ho demostren les cues que s'han produït davant les entitats bancàries a la recerca dels nous bitllets. Ja tenim euros a les butxaques, però encara la moneda que més circula és la pesseta. Els càlculs mentals es multipliquen aquests dies i també la paciència que s'ha de tenir tant davant com darrere del taulell. I la pregunta es repeteix constantment: per què dos mesos de coexistència entre la pesseta i l'euro? Per què no com els alemanys, que una volta acabades les campanades ja havien deixat enrere el marc? Tot i les súpriques dels comerciants –que són els que més pateixen aquests dies a l'hora de donar canvi–, al Govern de Madrid, li ha faltat valentia i confiança en la capacitat d'adaptació dels consumidors al canvi.

Tret de les incomoditats d'aquests primers dies, no hem d'oblidar, però, l'aposta estratègica que significa la posada en marxa de la nova moneda única. Per primera vegada en la història, els territoris de parla catalana tindran una moneda comuna: de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó es podrà pagar en euros. Les fronteres continuen caient: primer va ser el tractat de Shenguen, que implantava la lliure circulació de persones, i ara la Unió Econòmica i Monetària, que unifica dotze monedes en una. Els canvis no han fet més que començar i aquests acabaran per dissenyar un nou escenari econòmicament i políticament més complex, però ple d'oportunitats. Territoris que fins ara havien estat constrets dins els límits d'un estat podran gaudir, sense sobre costos per haver de canviar de moneda, d'un horitzó molt més ampli per als seus negocis. Una mateixa moneda afavorirà espectacularment els intercanvis comercials entre els països de la zona euro i també entre territoris que tot i compartir una mateixa llengua treballaven amb diferents monedes.

El canvi de moneda pot ser especialment significatiu en les relacions entre el Principat i la Catalunya Nord, entre els quals cau una frontera més psicològica que real que empenyarà els empresaris del sud a mirar al nord i als del nord a buscar inversors de Barcelona i la seua àrea d'influència. Les conseqüències només poden ser positives. Unes relacions més intenses reforçaran els vincles empresarials, ampliaran el mercat i consolidaran l'Euroregió de l'Arc Mediterrani o Euram.

Les oportunitats d'aquesta mena cal aprofitar-les i, de fet, EL TEMPS va ser dels primers que va apostar fermament per la moneda única europea, des dels temps que es parlava de l'arqueològic ecu. Sempre hem tingut aquesta fita de la construcció europea com una referència i com un punt d'interès cabdal, cada vegada que es produïa algun esdeveniment relacionat amb la consolidació d'aquesta nova moneda fa pocs anys inimaginable. El gener del 1998, un any abans que nasquera la moneda única oficialment, aquest setmanari ja era la primera publicació periòdica dels Països Catalans que posava el seu cost en euros en la portada i també vam ser un dels primers mitjans de comunicació de l'estat espanyol a traure una col·lecció de fascicles sobre l'arribada de l'euro. Una aposta que s'ha vist encertada i que ara, dia rere dia, va agafant cos.

“Per primera volta en la història, els territoris de parla catalana tindran una moneda comuna”